

Definitieve beschikking

De heer W.C.F. van der Zanden
Nergena 18
5282 JE BOXTEL

Brabantlaan 1
Postbus 90151
5200 MC 's-Hertogenbosch
Telefoon (073) 681 28 12
Fax (073) 614 11 15
info@brabant.nl
www.brabant.nl
Bank ING 67.45.60.043
Postbank 1070176

Onderwerp

Besluit op aanvraag om vergunning ex artikel 19d Natuurbeschermingswet 1998

Nummer

1346260/1376508

Directie

Ecologie

Geachte heer Van der Zanden,

Aanvraag

Bij brief van 10 november 2007 heeft u, door tussenkomst van Exlan Consultants, een aanvraag ingediend om een vergunning ingevolge artikel 19d van de Natuurbeschermingswet 1998 (verder: de wet). De vergunningaanvraag is op 13 november 2007 ontvangen. De aanvraag heeft betrekking op de uitbreiding van uw bestaande gemengde veebedrijf op het adres Nergena 18 te Boxtel. Deze bedrijfsvoering vindt plaats in de nabijheid van het habitatrictlijngebied "Kampina en Oisterwijkse bossen en vennen". Een deel van dit gebied is tevens aangewezen als vogelrichtlijngebied "Kampina".

Adviezen

Ter voldoening aan het bepaalde in artikel 44, lid 2, van de wet hebben wij advies gevraagd aan het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Boxtel.

Tevens hebben wij ingevolge de Algemene wet bestuursrecht de volgende belanghebbenden de gelegenheid gegeven een advies inzake uw aanvraag naar voren te brengen: Brabants Landschap, Brabantse Milieufederatie en Natuurmonumenten.

De volgende adviezen zijn ontvangen.

Per brief van 12 december 2007 heeft de Brabantse Milieufederatie, mede namens Natuurmonumenten, het volgende naar voren gebracht. Per opmerking geven wij ons reactie.

Het provinciehuis is vanaf het centraal station bereikbaar met stadsbus, lijn 61 en 64, halte Provinciehuis of met de treintaxi.

1. *Zolang de achtergronddepositie hoger is dan de kritische depositie voor dit natuurgebied is er geen ruimte voor toename van de ammoniakdepositie vanuit de inrichting. De huidige emissie moet worden beschouwd als een significant negatief effect.*

Nummer

1346260/1376508

Het toetsingskader Ammoniak en Natura 2000 is tot stand gekomen na uitvoerig overleg met een aantal partijen. Bij dit overleg is de Vereniging van Nederlandse Gemeenten betrokken geweest. Zoals in het toetsingskader is aangegeven, is het toetsingskader bedoelt als handreiking aan het bevoegd gezag. Het beoogt veehouderijbedrijven in de buurt van de Natura 2000-gebieden, vooruitlopend op de op te stellen beheerplannen, duidelijkheid te bieden over hun uitbreidingsmogelijkheden, voor zover het ammoniak betreft. Het uitgangspunt daarbij is dat uitbreiding geen significante negatieve effecten op de betreffende natuurgebieden mag hebben. Het aan het toetsingskader ten grondslag liggende scenario-onderzoek gaat uit van reële aanname ten aanzien van de ontwikkeling van de veehouderij. Voor de vraag of negatieve effecten op de natuur ontstaan is niet alleen de bedrijfseigen depositie van individuele bedrijven of van de groep van bedrijven waarvoor het toetsingskader geldt van belang, maar tevens de ontwikkeling van de achtergronddepositie. De totale stikstofdepositie op de natuur in Nederland vertoont al jaren een dalende trend.

Tussen 1990 en 2003 is de stikstofdepositie met bijna 35 % afgenomen. (Natuurbalans 2006, NMP). Deze trend zal zich- zo blijkt ook uit het Alterrapport de komende jaren, in elk geval tot 2015 blijven voortzetten. Uit het Alterrapport blijkt dat toepassing van het toetsingskader en het generieke beleid voor deze bedrijven zal leiden tot een afname van door deze bedrijven veroorzaakte stikstofbelasting op de onderzochte gebieden. Daarnaast zullen volgens studies van het MNP de effecten van onder andere landbouwactiviteiten op grotere afstand, verkeer en industrie verder afnemen. Daar komt bij dat de gemiddelde depositie die wordt veroorzaakt door de 'gebiedseigen' stal- en opslagemissie slechts een klein deel (4 tot 9%) is van de totale stikstofdepositie op een Natura 2000 gebied. Op grond van het bovenstaande kan worden geconcludeerd dat het opnemen van de drempelwaarde van 5% geen significante gevolgen zal hebben op de beschermde natuurwaarden. Op deze grond kunnen vergunningen worden verleend tot een drempelwaarde van 5 %. Zoals de Minister in het bekendgemaakte toetsingskader ammoniak en Natura 2000 aangeeft, is het toetsingskader niet een middel om de depositie terug te brengen richting het niveau van de kritische depositiewaarden. Dit wordt bereikt via het generieke ammoniakbeleid.

2. *De kritische depositie bedraagt op basis van de aanwezige vegetatie 400 mol. Het toetsingskader baseert de kritische depositiewaarde van 1.071 mol op onjuiste gronden (verkeerde vegetatie).*

Op 22 mei 2007 is het toetsingskader Ammoniak en Natura 2000 opgestuurd naar provincies, gemeenten en Tweede Kamer.

Met het toetsingskader kan worden beoordeeld of veehouderijbedrijven in de buurt van Natura 2000-gebieden, voor zover het de ammoniakuitstoot betreft, mogen uitbreiden.

Nummer
1346260/1376508

Het door de Taskforce Ammoniak en Natura2000 (LNV, IPO, VNG en LTO-Nederland) ontwikkelde toetsingskader is bedoeld als handreiking aan gemeenten en provincies, die (afhankelijk van het Natura2000-gebied waarom het gaat) de ammoniaktoetsing voor hun rekening nemen. Onderdeel van het toetsingskader is een lijst met meest kritische depositiewaarden per habitatgebied (bijlage 3). De lijst is afkomstig uit het rapport “Teveel van het goede” van Stichting Natuur en Milieu (2004). Conform de landelijke afspraak hanteren wij het toetsingskader inclusief bijlage 3 voor het beoordelen van de aangevraagde activiteit.

Ook al is de kritische depositiewaarde voor “zwak gebufferde venen” 400 mol, zou 5% hiervan 20 mol zijn. Volgens de berekening wordt de nieuwe depositie van het bedrijf, na uitbreiding, 4,55 mol. Hiermee valt de uitbreiding nog binnen de marges van het toetsingskader en deze lager kritische depositiewaarde.

3. De drempelwaarde van 5% is niet wetenschappelijk onderbouwd, maar is de uitkomst van bestuurlijk overleg.

In hoeverre er sprake is van een bestuurlijk compromis is ons niet bekend. Het toetsingskader Ammoniak en Natura2000 is tot stand gekomen na overleg tussen de landbouw, natuurbescherming en overheid. Hierbij is, mede na afweging en wetenschappelijk onderzoek, gekozen voor een drempelwaarde van 5% van de kritische depositie. Het uitgangspunt daarbij is dat uitbreiding geen significante negatieve effecten op de betreffende natuurgebieden mag hebben. Alterra heeft de gevolgen van het gebruik van de drempelwaarde van 5 % nader onderzocht. Dit is gebeurd voor vijf gebieden welke representatief zijn voor alle Natura2000-gebieden. Aangezien er sprake is van representativiteit van de onderzochte gebieden, vloeit hieruit voort dat de overige gebieden niet afzonderlijk behoeven te worden onderzocht. De gehanteerde uitkomsten en conclusies van het onderzoek kunnen hierop van toepassing worden verklaard. Het onderzoek gaat uit van reële aannames. Bovendien zal ook in het doorgerekende worstcase scenario van 10% in vier van de onderzochte gebieden nog steeds sprake zijn van een afname van de depositie, terwijl in één van de onderzochte gebieden in dat scenario de depositie gelijk blijft.

Zie verder onze reactie op de zienswijze onder 1.

Op grond van het bovenstaande kan worden geconcludeerd dat het opnemen van de drempelwaarde van 5% geen significante gevolgen zal hebben op de beschermde natuurwaarden. Op deze grond kunnen vergunningen worden verleend tot een drempelwaarde van 5 %.

4. *Bij het Alterra-rapport, dat is gebruikt voor het toetsingskader, worden de volgende kanttekeningen geplaatst:*

Nummer

1346260/1376508

a. *Het cumulatieve effect van veehouderijen die verder weg zijn gelegen dan 3 km is niet onderzocht.*

Op 22 mei 2007 is het toetsingskader Ammoniak en Natura2000 bekend gemaakt. Dit document is bedoeld als afwegingskader om te beoordelen of de uitbreiding geen significante negatieve effecten heeft op het Natura2000 gebied. De aangevraagde uitbreiding mag er niet toe leiden dat de instandhoudingsdoelstellingen van de Natura2000-gebieden in gevaar worden gebracht. Het toetsingskader ziet daarbij op een afweging, waarbij de depositie als gevolg van het individuele bedrijf, in samenhang wordt beoordeeld met andere plannen en projecten. Daarbij is een afweging gemaakt inzake de ontwikkelingen in de veehouderijsector, zowel nabij de Natura2000-gebieden als in de wijde omgeving. Er zijn ons geen argumenten bekend om aan te nemen dat de gegevens die ten grondslag liggen aan de onderzoeksconclusies onjuist zijn. Er is wetenschappelijk voldoende zekerheid dat de gehele depositie in de komende jaren zal afnemen, ondanks het feit dat een (beperkte) individuele toename van de belasting mogelijk is. Hierbij zijn ook andere emissiefactoren meegewogen die buiten de genoemde straal van 3 kilometer plaatsvinden.

De emissie- en depositieberekeningen beperken zich tot stal- en opslagemissies (puntbronnen) binnen een straal van 3.000 m rondom de habitatgebieden. Bij 3.000 m is de bijdrage van een individueel bedrijf aan de depositie op het habitatgebied zeer beperkt. Ter illustratie een emissie van 10.000 kg NH₃ levert bij de meest ongunstige windrichting (noordoost) op een afstand van 3.000 m tot aan de rand van het natuurgebied een depositie van circa 15 mol/ha/jr. Bedrijven met dergelijke hoge emissies komen momenteel niet veel voor en zullen naar verwachting in de toekomst in het kader van de IPPC-richtlijn genooddaakt zijn om extra emissiebeperkende maatregelen te nemen (in geval van intensieve veehouderijen). Verder worden de emissies vanuit (kunst)mestaanwending en beweiding binnen 3.000 m niet meegenomen in de scenario's omdat deze emissies bij vergunningverlening geen rol spelen en gereguleerd worden via de mestwetgeving.

b. *Het onderzoek gaat uit van gemiddelde deposities. Lokaal kunnen deposities sterk afwijken en kunnen significante negatieve effecten optreden.*

Dit is een algemeen standpunt, zonder dat hiermee wordt aangetoond dat dit bij onderhavige besluitvorming aan de orde is. Bij de beoordeling van de vergunningaanvraag zijn wij nagegaan wat de effecten zijn op de meest nabijgelegen rand van het gebied. Hierbij hebben wij meerdere punten in meerdere richtingen gekozen. Op een ander deel van het gebied, bijvoorbeeld waar kwetsbare vegetatie voorkomt, kan geen hogere depositie voorkomen van het onderhavige bedrijf dan de door ons berekende hoogste depositie, die in ons besluit is opgenomen als de maximaal vergunbare depositie.

- c. *De cumulatieve effecten van de groei van veehouderijen in de omgeving tot de drempelwaarde zijn niet onderzocht.*

Nummer

1346260/1376508

Wij verwijzen voor onze reactie naar onze reactie onder 1.

- d. *Het onderzoek houdt geen rekening met een groei van de totale veestapel nabij een Habitatgebied, door afschaffing van de compartimentering. Men is ten onrechte uitgegaan van een algemene daling van het aantal dieren. Volgens het onderzoek leidt het toepassen van het toetsingskader niet tot het bereiken van de gewenste kritische depositiewaarde.*

Er is geen sprake van het afschaffen van de compartimentering voor de dierrechten. Het verbod om dierrechten te verplaatsen tussen de verschillende concentratiegebieden loopt tot 1 januari 2008. Daarbij is de overheid (gemeenten en provincies) in de gelegenheid gesteld om via het ruimtelijk ordeningsregime maatregelen te nemen om ongewenste vestigingen tegen te gaan. Met nadruk wordt gesteld dat er geen verband bestaat tussen het vervallen van het verbod op verplaatsing dierrechten (meststoffenwet) en de Natuurbeschermingswet 1998. De compartimentering regelt alleen de verplaatsingsmogelijkheden van dierrechten, niet de vestiging (of uitbreiding) van bedrijven. Hiervoor gelden andere instrumentaria. In eerste instantie die van de ruimtelijke ordening. De provincie Noord-Brabant heeft gebieden aangewezen waarbinnen de landbouw zich kan ontwikkelen. Nieuwvestiging of uitbreiding van bedrijven zal nog steeds getoetst moeten worden via de Natuurbeschermingswet 1998. Afschaffing van het compartimenteringsverbod doet daar niet aan af.

Op basis van de ontwikkeling over de afgelopen jaren en de geschetste ontwikkelingen voor de toekomst mag verondersteld worden dat de dieraantallen rondom de (onderzochte) habitatgebieden tot 2015 gemiddeld genomen niet zullen stijgen. Te meer omdat vier van de onderzochte habitatgebieden in gebieden zijn gelegen waar momenteel reconstructieplannen in uitvoering zijn. Het beleid in deze reconstructieplannen is onder andere gericht op een afwaartse verplaatsing van de intensieve veehouderij ten opzichte van de kwetsbare natuur.

- e. *Met toetsingskader is opvullen mogelijk. Als alle dieren emissiearm gehuisvest zijn, is het vrijwel onmogelijk een verdere reductie te bereiken.*

Uit het rapport van Alterra blijkt dat een individuele (mits beperkte) toename van stikstofdepositie vanuit een bedrijf niet leidt tot een zodanig negatief effect dat hierdoor de instandhoudingsdoelstellingen negatief zullen worden beïnvloed. Dit onder voorwaarde dat er generieke maatregelen worden uitgevoerd (afname emissies vanuit bedrijven door toepassing emissiebeperkende maatregelen, afname effecten verbrandingsgassen etc). Het rapport gaat er dus van uit dat een toekomstige ingreep om een verdere reductie te krijgen, niet nodig zal zijn.

5. *De situatie van het bedrijf ten tijde van de aanmelding van het gebied als habitatrichtlijngebied dient als uitgangspunt te worden genomen bij het beoordelen van deze aanvraag.*

Nummer
1346260/1376508

In de beoordeling wordt geen gebruik gemaakt van vergunde of historische rechten. Dit uitgangspunt is derhalve niet relevant voor de onderhavige beschikking.

6. *De gehanteerde depositieberekeningmethode AAgro-Stacks is niet controleerbaar. De voor het model benodigde inputgegevens zijn niet controleerbaar. Dit terwijl met name de hoogte van het emissiepunt en de uitreesnelheid de directe depositie forst kunnen verlagen.*

Het bevoegd gezag draagt verantwoordelijkheid voor het beoordelen van de aanvraag en het eventuele handhaving van voorschriften van de vergunningen. Het is niet vereist dat derden de gegevens in een aanvraag moeten kunnen controleren.

Voorts heeft de gemeente Boxtel per brief van 13 december 2007 het volgende advies uitgebracht:

1. *De vigerende vergunning voor de inrichting gelegen aan de Nergena 18 te Boxtel is door ons verleend op 27 juli 2004. Ingevolge de uitspraak van 5 januari 2005 van de Raad van State waarin de bezwaren ongegrond verklaard werden, is deze vergunning onherroepelijk. De vergunning is verleend voor 1999 vleesvarkens, 52 melkkoeien en 2 paarden. De inrichting is conform de vergunning in werking.*
2. *Op 10 oktober 2007 heeft de heer W. van der Zanden een milieuvergunning aangevraagd voor het veranderen van zijn bedrijf. Naar aanleiding van deze aanvraag hebben wij op 15 november 2007 kenbaar gemaakt, voornemens te zijn, positief te beschikken op deze aanvraag ingevolge de Wet milieubeheer. De aantallen dieren zoals aangevraagd op 10 oktober 2007 voor een milieuvergunning en zoals nu aangevraagd in het kader van de Natuurbeschermingswet komen ons inziens overeen.*

Wij nemen de bovenstaande informatie in het advies van de gemeente Boxtel ter kennisgeving aan.

De vierde en laatste belanghebbende, Brabants Landschap, heeft geen gebruik gemaakt van haar mogelijkheid om een advies naar voren te brengen.

Natuurbeschermingswet 1998 (wettelijk kader)

Aanwijzingsbevoegdheid

De minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV) kan een natuurmonument aanwijzen als beschermd natuurmonument (artikel 10, eerste lid, van de wet). Op grond van artikel 10a van de wet wijst de minister van LNV gebieden aan ter uitvoering van richtlijn (EEG) nummer 79/409 (Vogelrichtlijn) en richtlijn (EEG) nummer 92/43 (Habitatrichtlijn).

Een besluit houdende de aanwijzing van een natuurmonument als beschermd natuurmonument als bedoeld in artikel 10, eerste lid, van de wet vervalt met ingang van het tijdstip waarop doch slechts voor zover dat beschermd natuurmonument deel uitmaakt van een aangewezen gebied als bedoeld in artikel 10a, eerste lid van de wet.

Nummer

1346260/1376508

De instandhoudingsdoelstelling van laatstgenoemd gebied heeft in dat geval mede betrekking op de doelstellingen ten aanzien van het behoud, herstel en de ontwikkeling van het natuurschoon of de natuurwetenschappelijke betekenis van het gebied zoals bepaald in het vervallen aanwijzingsbesluit (zie artikel 15a, tweede en derde lid, van de wet).

Ingevolge artikel V, eerste lid, van de Wet van 20 januari 2005 tot wijziging van de wet in verband met Europeesrechtelijke verplichtingen, gelden de reeds door de minister van LNV aangewezen vogelrichtlijngebieden als besluiten als bedoeld in artikel 10a van de wet.

Ingevolge het tweede lid van artikel V vervalt met ingang van 1 oktober 2005 in gevallen waarin een beschermd natuurmonument geheel of gedeeltelijk deel uitmaakt van een reeds aangewezen vogelrichtlijngebied, het besluit houdende de aanwijzing van dat beschermde natuurmonument.

Bevoegd gezag inzake vergunningverlening

Gedeputeerde Staten van de provincie Noord-Brabant zijn bevoegd gezag inzake deze vergunningaanvraag op grond van artikel 2, eerste lid, van de wet.

Deze bevoegdheid bepaalt zich tot de aangewezen beschermde natuurmonumenten op grond van artikel 10 en de aangewezen vogelrichtlijngebieden op grond van artikel 10a van de wet.

De minister van LNV heeft de habitatrictlijngebieden nog niet conform artikel 10a dan wel artikel 12, derde lid (voorlopig), van de wet aangewezen.

Op 8 december 2004 heeft de Europese Commissie de door Nederland aangemelde habitatrictlijngebieden op de communautaire lijst geplaatst. De Habitatrictlijn maakt voor de toepasselijkheid van artikel 6, lid 2, 3 en 4 geen onderscheid tussen formeel aangewezen gebieden en gebieden die door de Europese Commissie zijn vastgesteld. Nu de wet dient ter implementatie van de Habitatrictlijn dient artikel 19d van de wet richtlijnconform te worden geïnterpreteerd. Voornoemde toepassing is conform de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State d.d. 28 februari 2007 (nummer 200604026).

Vergunningplicht

Op grond van artikel 16, eerste lid, van de wet is het verboden zonder vergunning in een beschermd natuurmonument handelingen te verrichten, te doen verrichten of te gedogen, die schadelijk kunnen zijn voor het natuurschoon, voor de natuurwetenschappelijke betekenis van het beschermd natuurmonument of voor dieren of planten in het beschermd natuurmonument of die het beschermd natuurmonument ontsieren, dan wel in strijd met de bij een vergunning gestelde voorschriften of beperkingen handelingen te verrichten, te doen verrichten of te gedogen.

Artikel 19d, eerste lid, van de wet bepaalt dat het verboden is zonder vergunning, of in strijd met aan die vergunning verbonden voorschriften of beperkingen projecten te realiseren onderscheidenlijk te verrichten die gelet op de instandhoudingsdoelstelling de kwaliteit van de natuurlijke habitats en de habitats van soorten in een op grond van artikel 10a, eerste lid, van de wet aangewezen gebied kunnen verslechteren of een verstorend effect kunnen hebben op de soorten waarvoor het gebied is aangewezen. Zodanige projecten of andere handelingen zijn in ieder geval, projecten of handelingen die de natuurlijke kenmerken van het desbetreffende gebied kunnen aantasten. Bij het verlenen van een vergunning als bedoeld in artikel 19d, eerste lid, van de wet moet rekening worden gehouden met de gevolgen die een project of andere handeling kan hebben gelet op de instandhoudingsdoelstelling van het betrokken gebied (artikel 19 e van de wet).

Nummer

1346260/1376508

Beschermd gebied (Natura 2000-gebied; beschermd natuurmonument)

Het Natura 2000-gebied Kampina & Oisterwijkse Vennen omvat het vogelrichtlijngebied “Kampina” en het habitatrichtlijngebied “Kampina en Oisterwijkse vennen en bossen”.

Vogelrichtlijngebied

De Kampina is aangewezen als speciale beschermingszone krachtens de richtlijn inzake behoud van de vogelstand (79/409/EEG), bij besluit van 29 oktober 1986, kenmerk J 4755. Zoals hiervoor bij het wettelijk kader is aangegeven, is deze aanwijzing een besluit overeenkomstig artikel 10a van de wet.

De Kampina kwalificeert als speciale beschermingszone onder de Vogelrichtlijn, omdat het gebied van nationale betekenis is voor een aantal vogelsoorten die er in behoorlijke aantallen voorkomen.

De aanwijzing als vogelrichtlijngebied heeft betrekking op de volgende vogelsoorten:

- A004 Dodaars (broedvogel);
- A039 Taigarietgans (niet broedvogel);
- A276 Roodborsttapuit (broedvogel).

Habitatrichtlijngebied

Het gebied Kampina en Oisterwijkse vennen en bossen is aangemeld als speciale beschermingszone krachtens de Habitatrichtlijn (92/43/EEG). Op 20 mei 2003 vond de definitieve aanmelding plaats. Op 8 december 2004 heeft de Europese Commissie de lijst vastgesteld. Het gebied is nog niet aangewezen en er zijn nog geen instandhoudingsdoelstellingen geformuleerd. Het gebied Kampina en Oisterwijkse vennen en bossen is op de communautaire lijst geplaatst vanwege het voorkomen van de volgende habitattypen en/of soorten.

Voorkomende habitattypen:

Nummer

H2310	Psammofiele heide met <i>Calluna</i> en <i>Genista</i> ;	1346260/1376508
H2330	Open grasland met <i>Corynephorus</i> - en <i>Agrostis</i> -soorten op landduinen;	
H3110	Mineraalarme oligotrofe wateren van de Atlantische zandvlakten (<i>Littorelletalia uniflorae</i>);	
H3130	Oligotrofe tot mesotrofe stilstaande wateren met vegetatie behorend tot de <i>Littorelletalia uniflorae</i> en/of <i>Isoeto-Nanojuncetea</i> ;	
H3160	Dystrofe natuurlijke poelen en meren;	
H4010	Noord-Atlantische vochtige heide met <i>Erica tetralix</i> ;	
H4030	Droge Europese heide;	
H6230	*Soortenrijke heischrale graslanden op arme bodems van berggebieden (en van submontane gebieden in het binnenland van Europa);	
H6410	Grasland met <i>Molinia</i> op kalkhoudende, venige, of lemige kleibodem (<i>Molinion caeruleae</i>);	
H7110	*Actief hoogveen	
H7150	Slenken in veengronden met vegetatie behorend tot het <i>Rhynchosporion</i> ;	
H7210	*Kalkhoudende moerassen met <i>Cladium mariscus</i> en soorten van het <i>Caricion davallianae</i> ;	
H9190	Oude zuurminnende eikenbossen op zandvlakten met <i>Quercus robur</i> ;	
H91E0	*Alluviale bossen met <i>Alnus glutinosa</i> en <i>Fraxinus excelsior</i> (<i>Alno-Padion</i> , <i>Alnion incanae</i> , <i>Salicion albae</i>).	

Voorkomende soorten Habitatrictlijn:

H1082	Gestreepte waterroofkever;
H1149	Kleine modderkruiper;
H1166	Kamsalamander;
H1831	Drijvende waterweegbree.

* Prioritaire soorten en/of habitattypen volgens de Habitatrictlijn; voor deze soorten en/of habitattypen gelden iets andere criteria bij de selectie van Natura 2000-gebieden en een zwaarder beschermingsregime onder de Natuurbeschermingswet en/of de Flora- en faunawet.

Toetsingskader ammoniak en Natura 2000

Op 23 mei 2007 is het toetsingskader ammoniak en Natura 2000 bekend gemaakt. Het toetsingskader is bedoeld als handreiking om te beoordelen of de uitbreiding geen significante negatieve effecten heeft op het Natura 2000-gebied ofwel de instandhoudingsdoelstellingen van de Natura 2000-gebieden niet in gevaar worden gebracht.

In het toetsingskader ammoniak en Natura 2000 zijn daarom op basis van wetenschappelijk onderzoek normen ontwikkeld (de drempelwaarde en de norm voor grondgebondenheid) die aan dit criterium voldoen.

Nummer

1346260/1376508

Voor het beantwoorden van de vraag of negatieve effecten op de natuur ontstaan, is niet alleen de bedrijfseigen depositie van individuele veehouderijen of van de groep bedrijven waarvoor het onderhavige toetsingskader zal gelden van belang, maar tevens de ontwikkeling van de achtergronddepositie.

De totale stikstofdepositie op de natuur in Nederland vertoont al jaren een sterk dalende trend. Tussen 1990 en 2003 is de stikstofdepositie met bijna 35% afgenomen (Natuurbalans 2006, MNP). Deze trend zal zich – zo blijkt ook uit het onderzoek verricht door Alterra - de komende jaren voortzetten, in elk geval tot en met 2015. Uit het Alterrarapport blijkt dat toepassing van het toetsingskader en het generieke beleid voor deze bedrijven (het toepassen van emissiearme technieken) zal leiden tot een afname van door deze bedrijven veroorzaakte stikstofbelasting op de onderzochte gebieden. Daarnaast zullen volgens studies van het Milieu- en Natuurplanbureau de effecten van onder andere landbouwactiviteiten op grotere afstand, verkeer en industrie ook de komende jaren verder afnemen. Deze afname is mede het gevolg van het generieke emissiebeleid. Een en ander betekent dat ondanks het feit dat met het toetsingskader een (beperkte) individuele toename van de belasting mogelijk is, de totale belasting op de onderzochte Natura2000-gebieden zal afnemen. Daar komt bij dat de gemiddelde depositie die wordt veroorzaakt door de ‘gebiedseigen’ stal- en opslagmissie slechts een klein deel (4-8 %) is van de totale stikstofdepositie op een Natura2000-gebied. Op grond van het bovenstaande kan worden geconcludeerd dat het opnemen van de drempelwaarde van 5% in het toetsingskader geen significante gevolgen zal hebben op de beschermde natuurwaarden. Op deze grond kunnen vergunningen worden verleend tot een drempelwaarde van 5%.

Nu vaststaat dat uitbreidingen tot 5% van de kritische depositiewaarde en bij het hanteren van de norm voor lokaal grondgebonden melkveehouderij, afzonderlijk noch in combinatie met andere plannen en projecten, geen significante gevolgen kunnen hebben, is het niet nodig dat bij vergunningverlening een passende beoordeling plaatsvindt.

Feiten en omstandigheden

Stikstofdepositie

Het grootste gedeelte van de Nederlandse natuurgebieden heeft te lijden onder verzuring, vermesting en verdroging. Hierdoor gaan kwetsbare en vaak bijzondere planten- en diersoorten achteruit en maken plaats voor meer algemene soorten. Een teveel aan stikstof- in de vorm van stikstofoxiden en ammoniak- is hier voor een groot deel debet aan.

Habitatrichtlijngebieden kunnen pas toereikend tegen verzuring en vermesting worden beschermd wanneer bekend is wat de maximale hoeveelheid stikstof is die de habitattypen kunnen verdragen (de *kritische depositiewaarde* of *critical load*).

Elk habitatype heeft zijn eigen gevoeligheid voor stikstof. Dat heeft te maken met de soort planten en de combinatie waarin ze voorkomen (plantengemeenschappen) met de bodem, het klimaat en dergelijke. (Bron: Te veel van het goede, juni 2004. Rapport is gebaseerd op onderzoek door Alterra en TNO in opdracht van Stichting Natuur en Milieu en de 12 provinciale milieufederaties).

Nummer
1346260/1376508

Aanvraag

De aanvrager bezit een onherroepelijke Wet milieuvergunning van 27 juli 2004 (verleend vóór 1 oktober 2005, de datum inwerkingtreding gewijzigde Natuurbeschermingswet 1998) voor het houden van 52 stuks melkvee, 2 paarden en 1999 vleesvarkens, met een totale emissie van 2902,8 NH₃ per jaar.

De aanvraag bestaat uit een uitbreiding met 18 stuks melkvee, met een totale emissie van 3179 kg per jaar. Dit is een toename van 276 kg NH₃ per jaar. Het aantal gehouden vleesvarkens en paarden blijft gelijk.

Overwegingen

De wet zelf en het toetsingskader ammoniak en Natura 2000 zijn op onze beslissing van toepassing. Van de voorgenomen activiteit worden geen andere nadelige effecten verwacht.

Om na te kunnen gaan of de vergunning wat betreft de stikstofdepositie wel of niet kan worden verleend, gelden er criteria op grond van bovengenoemd toetsingskader.

Allereerst dient daarbij te worden nagegaan of de aanvraag betrekking heeft op een graasdierbedrijf dat (ook) na uitbreiding grondgebonden is. In onderhavig geval betreft het een gemengd veebedrijf. Er is geen sprake van een graasdierbedrijf dat grondgebonden is. Het bedrijf heeft derhalve slechts een beperkte landschappelijke en ecologische betekenis.

Vervolgens dient te worden onderzocht of de nieuwe depositie (na uitbreiding) beneden de drempelwaarde blijft. Een natuurgebied kan namelijk, afhankelijk van de natuurwaarden die er aanwezig zijn, een bepaalde hoeveelheid stikstofdepositie verdragen. Deze hoeveelheid, waarbij er geen aantoonbare schade optreedt, is de kritische depositiewaarde. Voor het Natura 2000-gebied Kampina en Oisterwijkse bossen en vennen wordt een kritische depositiewaarde gehanteerd van 1071 N/ha/jaar.

Als na uitbreiding de ammoniakdepositie door een veehouderij op de dichtstbijzijnde rand van het natuurgebied niet hoger is dan vijf procent van de kritische depositiewaarde voor het natuurgebied, kan de vergunning worden verleend. De ammoniakdepositie na uitbreiding (de depositiewaarde) wordt vastgesteld op basis van het Ammoniak-depositiemodel: AAgro-Stacks, dat is ontwikkeld door KEMA en WageningenUR.

Voor het doorlopen van het Ammoniak-depositiemodel “A Agro-Stacks” wordt eerst de ammoniakemissie per emissiepunt berekend aan de hand van de diercategorie, het stalsysteem met bijbehorende emissiefactor volgens de Regeling ammoniak en veehouderij en het aantal dieren per diercategorie. De berekening van de ammoniakemissie is per emissiepunt in onderstaande tabellen weergegeven.

Nummer
1346260/1376508

Details van emissiepunt 1: stal A

Code stalsysteem*	Diercategorie	Aantal dieren	Emissie (kg ammoniak/jaar)	Totaal (kg ammoniak/jaar)
A.1.6.2	melkvee	70	11	770

Details van emissiepunt 2: stal B

Code stalsysteem*	Diercategorie	Aantal dieren	Emissie (kg ammoniak/jaar)	Totaal (kg ammoniak/jaar)
K.1	paarden	2	5	10

Details van emissiepunt 3: stal H

Code stalsysteem*	Diercategorie	Aantal dieren	Emissie (kg ammoniak/jaar)	Totaal (kg ammoniak/jaar)
D.3.2.7.2.1	vleesvarkens	1999	1.2	2398.8

* stalsysteem weergegeven door code zoals opgenomen in de Regeling ammoniak en veehouderij, Staatscourant 14 mei 2007.

Van elk emissiepunt is de totale emissie in kg ammoniak per jaar berekend. Vervolgens wordt de exacte locatie van de emissiepunten van de stallen bepaald, uitgedrukt in de X- en Y-coördinaten (rijksdriehoekcoördinaten). Daarnaast spelen de hoogte van het emissiepunt, de (gemiddelde) gebouwhoogte, de diameter van het emissiepunt en de uitreesnelheid een rol bij het bepalen van de depositie op het natuurgebied. De genoemde parameters zijn weergegeven in onderstaande tabel:

Bron	X-coördinaat	Y-coördinaat	Hoogte (m)	Gebouwhoogte (m)	Diam. (m)	Uittr. Snelheid (m/s)	Emissie (kg ammoniak/jaar)
stal A	148 036	401 495	1,5	4,6	0,5	0,40	770
stal B	148 065	401 405	1,5	5,3	0,5	0,40	10
stal H	148 018	401 467	8,0	5,6	0,6	4,00	2 399
						Totale emissie:	3 179

Tenslotte wordt de exacte locatie bepaald van een aantal maatgevende punten op de dichtstbijzijnde rand van het natuurgebied. Overeenkomstig de lijn die, door de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State, wordt gevolgd mag de depositie op het gehele gebied de drempelwaarde niet overschrijden (zie onder andere zaaknummer 200500045/1, uitgesproken 4 januari 2006). De ligging van de gevoelige locaties is weergegeven op bijgevoegde kaart, behorend bij deze vergunning.

Naam punt	X-coördinaat	Y-coördinaat	Depositie (mol NH ₃ /ha/jr)
Kampina 1	147 213	399 905	4,55
Kampina 2	145 810	399 794	2,56
Kampina 3	147 733	399 053	2,82

De stikstofdepositie op Kampina en Oisterwijkse bossen en vennen, berekend met het Ammoniak-depositiemodel, bedraagt ten hoogste 4,55 mol N/ha/jr. Dit is ongeveer 0,42% van de kritische depositiewaarde en lager dan de 5% drempelwaarde, waardoor kan worden geconcludeerd dat de aangevraagde activiteit geen significante gevolgen heeft. De uitbreiding met 18 stuks melkvee zal niet leiden tot een verslechtering afgezet tegen de instandhoudingsdoelstellingen van de kwaliteit van de natuurlijke habitats van het Natura2000-gebied.

Besluit**Nummer**

1346260/1376508

Gelet op de bepalingen in de Natuurbeschermingswet 1998

**VERLENEN GEDEPUTEERDE STATEN VAN NOORD-BRABANT
HIERBIJ VERGUNNING EX ARTIKEL 19d**

aan W.C.F. van der Zanden voor het uitbreiden van zijn gemengd veebedrijf op de Nergena 18 te Boxtel (5282 JE), gelegen in de gemeente Boxtel.

Aan deze vergunning zijn de volgende voorschriften en beperkingen verbonden:

1. Wanneer de houder van de vergunning handelt in strijd met de voorschriften, kan deze vergunning op grond van artikel 43, lid 2, Natuurbeschermingswet 1998, worden gewijzigd of ingetrokken.
2. De depositie, berekend met toepassing van het verspreidingsmodel 'AAgro-Stacks' versie 1.0, van het veebedrijf aan de Nergena 18 te Boxtel mag op het gebied Kampina en Oisterwijkse bossen en vennen niet meer bedragen dan 4,55 mol N/ha/jr.

's-Hertogenbosch, 14 februari 2008.

Gedeputeerde Staten van Noord-Brabant,
namens deze,

ir. M.C. Visser,
bureauhoofd Natuurverkenningen.

Bekendmaking en kennisgeving

Dit besluit wordt bekendgemaakt door toezending aan aanvrager, gemachtigde en degene die een advies hebben ingediend.

Kennisgeving vindt plaats in Brabants Dagblad, Editie Boxtel e.o.
d.d. 25 februari 2008.

Nummer

1346260/1376508

Rechtsmiddelen

Als u het met dit besluit niet eens bent, kunt u schriftelijk bezwaar maken binnen zes weken (vanaf 1 dag) na verzending van dit besluit.

Het bezwaarschrift moet voorzien zijn van een handtekening, naam en adres, datum, een omschrijving van het besluit waartegen het bezwaar is gericht en waarom u het met dat besluit niet eens bent. Het bezwaarschrift moet worden gericht aan:

Het college van Gedeputeerde Staten van Noord-Brabant
T.a.v. het secretariaat van de Hoor- en Adviescommissie
Postbus 90151
5200 MC 's-Hertogenbosch

Wij verzoeken u om op de linkerbovenhoek van de envelop het woord “bezwaarschrift” te vermelden.

Het secretariaat van de Hoor- en Adviescommissie is bereikbaar op telefoonnummer (073) 680 83 04, faxnummer (073) 680 76 16 en e-mailadres bezwaar@brabant.nl.

Bovenstaand besluit treedt in werking, ook al wordt een bezwaarschrift ingediend. Het is daarom mogelijk om gelijktijdig met of na het indienen van een bezwaarschrift een zogenaamde “voorlopige voorziening” te vragen bij de Voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA Den Haag.

Een voorlopige voorziening is in feite het nemen van een tijdelijke maatregel, bijvoorbeeld het schorsen van het besluit gedurende de tijd die nodig is om het bezwaar te behandelen. Voorwaarde om zo’n voorlopige voorziening te vragen is, dat er sprake is van een spoedeisend belang.

Voor het vragen van een voorlopige voorziening is griffierecht verschuldigd.

Afschrift aan:

Nummer

- 0 Ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit, Directie Natuur,
Postbus 20401, 2500 EK Den Haag
- 0 Ministerie van LNV, Directie Regionale Zaken, Vestiging Eindhoven,
t.a.v. De heer G. Verschuren, Postbus 6111, 5600 HC EINDHOVEN
- 0 Het college van burgemeester en wethouders van de gemeente
Boxtel, Postbus 10.000, 5280 DA Boxtel
- 0 Brabantse Milieufederatie, t.a.v. F. Swinkels, Postbus 591,
5000 AN Tilburg
- 0 Natuurmonumenten, t.a.v. Kees Laarhoven, Postbus 494,
5600 AL Eindhoven
- 0 Exlan Consultants, tav E. Maas, Postbus 200, 5460 BC Veghel
- 0 handhaver (ROH/HNBW, N1-K40)
- 0 A. v/d Zee (ROH/HNBW, N1-K40)
- 0 **E. Deckers, auteursexemplaar (NV - V13-flex)**
- 0 dossier

1346260/1376508